

De col·laboració

El Ministeri de Sanitat

per

N. BATTESTINI

TORNA a desvetllar-se la idea, per algun temps bandejada, de la conveniència de crear a Espanya un Ministeri de Sanitat. Un infadigable lluitador, Pando i Daura, ha promogut, des de *La Voz Médica*, de Madrid, una enquesta a la que importants sectors de la sanitat espanyola hi han portat l'adhesió de la seva conformitat amb la creació del tal ministeri. Aquesta suma d'opinions favorables diu molt, ja, de la bondat de la idea. Reunir en un sol ministeri tot quant afecti a la Sanitat, porta, indubtablement, els seus avantatges i val la pena de què hom ho faci si n'ha de derivar una millor orientació sanitària. D'altra part, creiem que no és pas cosa impossible o quan menys molt difícil, la creació de tal ministeri, ja que respon a la tendència general dels països avançats, que tots, o gairebé tots, tenen ministeris d'Higiene o de Sanitat. A més, amb la *Gaceta* a les mans, pot donar-se a l'Estat l'estructura desitjada i si els governants veuen amb bons ulls un nou ministeri, fàcil els serà crear-lo. Hem vist, a Espanya, com els ministeris es desfan, canvien de nom o són creats de nou amb una relativa facilitat i àdhuc freqüència, i si hom creu oportú fer-ne un de nou, pot fer-ho amb sols omplir unes columnes de la *Gaceta*. Les Direccions generals, organització interior, reglamentació, etc., ja vindrà després.

Som, doncs, un vot relatiu a favor de la creació del ministeri de Sanitat o d'Higiene i no veiem obstacles, impossibles de vèncer, en què arribi a ésser un fet.

No caurem, però, en la candidesa de creure que creant el tal ministeri, s'acabaran, per resolts, els problemes sanitaris i professionals a Espanya. Qui així pensi, ho fa amb una lleugeresa gens justificada. No és que siguem exageradament pessis-

mistes, ja que reconeixem la utilitat del ministeri i donem el nostre vot perquè sigui creat. Però tampoc volem ésser optimistes amb excés i esperar-ne miracles per a la sanitat i l'estament.

Dos fets seran suficients per recolzar aquesta posició nostra: a Alemanya tenen un ministeri de Sanitat i, no gens menys, els metges alemanys gemeguen sota el pes de les Caixes d'assegurances socials (*Kraukenkasse*), que han limitat llurs ingressos al mínim; a França tenen també un ministeri d'Higiene i, malgrat això, s'ha votat al Parlament una iníqua Llei d'assegurances socials que aixafarà als metges francesos com el seu prototipus germànic ho ha fet amb els alemanys.

La defensa i la regeneració de l'estament mèdic no vindrà pas del fet de què hom creï un ministeri de Sanitat. Amb l'organització ministerial actual, hem tingut ministres que s'han preocupat enormement, en aparença, de les qüestions sanitàries i hem tingut Directors generals de sanitat que han semblat desvetllar-se per la classe i, tanmateix, estem tan malament com estàvem.

I és, perquè del mateix estament cal que surti el moviment de defensa i regeneració i l'esforç que calgui per assolir-ho. Esperar que hom ens ho doni tot fet des de dalt, equival a esperar sentats.

La unió de tots els metges; heus ací la fórmula de defensa i regeneració que conceptuem única i eficaç. Unió pel convenciment i per l'exemple dels dirigents de l'estament; unió per l'ensamblament d'interessos econòmics derivats d'institucions de previsió i econòmiques creades pels mateixos metges.

L'obra, incompleta encara, però, ja magnífica,